

man ellers ser paa Sagen, som det ærede Medlem for Storeheddinge gør, maa man i højeste Grad beklage den Vej, man nu er ved at komme ind paa. Et andet aabenbart Tilbageskridt er § 18, hvor det bestemmes, at en Del af de Midler, som de fri Fattiggasser nu raade over, skulle gaa over til Menighedsraadene. Vi have nu hørt det ærede Medlem for Skjoldedelev (J. Nielsen) sige, at naar først Menighedsraadene havde faaet de Midler, som der her er Tale om, skulde de efterhaanden have alle den fri Fattiggasses Midler ind under sig. Med andre Ord, det kunde blive det første Skridt til en Overgang fra den almindelige, borgerlige, humane Fattigpleje til Kirkefattigpleje, og det vilde dog være et Kulturtilbageskridt af første Rang. Siden Reformationen er Udviklingen dog gaaet ud paa at drage Fattigpleje, Hospitalsvæsen, Skolevæsen o. s. v. mere og mere fra Kirken over til det rent borgerlige humane Omraade. Her tager man Penge, som ligge hos den fri Fattiggasse, den mest demokratiske Institution i Landet, og hvorfra Pengene udgives helt human, verdsligt, uden Hensyn til religiøse Meninger, og vil overføre dem til Menighedsraadene, hvor religiøse Hensyn let komme til at spille en Rolle, og hvor det let gaar saaledes, at man kommer til at præmiere Hykleriet, saa at de Folk, der bedst kunne gaa til Menighedsraadenes Medlemmer og fortælle, at de ere troenige med dem, i mange Tilfælde ville have store Chancer for at faa Del i disse Penge. Det ærede Medlem for Storeheddinge maa indrømme, at der her er et stort Tilbageskridt fra den nuværende Tilstand. Jeg tror ogsaa, at mange Medlemmer her i Salen dele min Mening, saa at ved Afstemningen mange ville stemme med mig. Jeg har endnu Haab om at faa § 18 stemt ud. Det er et saa aabenbart Tilbageskridt, at jeg ikke forstaar, hvorledes Flertallet af Udvalgets Medlemmer til næste Valg ville kunne gaa ud til deres Vælgere med en saadan Afstemning bag sig, hvorved de have været med til at tage Penge fra de fri Fattiggasser, denne populære Institution, som man er saa glad ved der ude, og i hvis Bestyrelse man søger at faa sine egne Repræsentanter. Hvorledes ville de kunne forsvare at gaa ud til Husmænd og Arbejdere, naar de have været med til at berøve de fri Fattiggasser de Midler, de nu raade over? Jeg tror, det vil være vanskeligt, og at ikke mange ville være med til at gøre det.

Det ærede Medlem for Storeheddinge

sagde, at naar man ikke kunde faa alt, hvad man ønskede, maatte man tage dette, men jeg siger til det ærede Medlem: Er det ikke en overordentlig farlig Taktik fra Folketingets Side? Det var den Taktik, det ærede Medlems Partifæller i sin Tid bebrejdede et andet Parti, de moderate. Da sagde Venstre: Lad os dog her i Tinget i ethvert Tilfælde paa Sagens første Stadium tone rent Flag og fremlægge vore Standpunkter, som de ere. Efter parlamentarisk Ordning er dog Fællesudvalget det Led i den parlamentariske Forhandling, hvor der først bør blive Tale om at slaa af, at slutte et Kompromis, hvis man ellers er tilbøjelig dertil. Jeg har godtgjort i Gaar, at en Del af vore Ændringsforslag i Virkeligheden ere et Udtryk for mange Medlemmers Anskuelse her i Salen. Det er en overordentlig farlig Taktik at komme ind paa, hvis man paa Forhaand vil slaa af. Det kan let føre til, at man her i Folketinget i en Sag som denne og i andre Sager indtager et mindre frisindet Standpunkt, end der i Virkeligheden ligger paa Bunden af Folketinget. Folketinget skulde ikke komme til at synes mindre frisindet, end det i Virkeligheden er. Maaske var det saaledes i Tiden før Systemskiftet, da den storpolitiske Kamp førtes, at Folketinget viste sig mere frisindet i mange Sager, end det i Virkeligheden var, at det lod sig drive med til Afstemninger, som i Virkeligheden ikke var saa behageligt for mange Medlemmer, men nu tror jeg, man er kommen til den modsatte Yderlighed: nemlig at give Standpunkter til Kende og at stemme for Ting, som i Virkeligheden ere mindre frisindede, end Flertallet ønsker det, og det gør man blot af Hensyn til Regeringen. Men er det Parlamentarisme? Hvis Regeringen i mange Spørgsmaal er mindre frisindet end Flertallet, var det vel den mindre frisindede Regering, der skulde rette sig efter det mere frisindede Folketing og ikke omvendt. Det ærede Medlem for Væring (Holm) har kaldt Grundtvigs Venner i Landet, hvis de endnu ere hans Venner, til Vagt i Gevær mod denne Lovgivning. Jeg vilde gerne tilraabe ogsaa de liberale, Hørupperne — De ville nok forstaa, hvem jeg mener, naar jeg nævner disse Navne — et: Vagt i Gevær. Lad os ikke lade os dupere af, at den Indre Mission nu raaber højt for at faa saa mange Indrømmelser for sig som muligt. Lad os ikke glemme ogsaa fra borgerlig Side at se at faa Indrømmelser, som ikke ere mindre vigtige for os end dem, den Indre Mission kræver ved sin stærke